

वा० रा०

॥१३५॥

कुशीलवौ कुशलवौ ॥ विस्मितौ सकृदेव बहुदानतो विस्मयवन्तौ किमनेनेति क्षेपाशयमेव स्पष्टीकृतः ॥ १९ ॥ वन्येनेनि ॥ निरतौ निरताहारौ नियताहारावितियावत् ॥ सुवर्णेन सुवर्णरूपेण हिरण्येन द्रव्येणेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ आगमं कुशलवयोस्तत्प्राप्तिकारणं तौताविति वीप्सा ॥ २२ ॥ प्रथमदिवसश्रुतविंशतिसर्गमध्ये श्रुतस्यैव प्रमाणार्थस्यादरात्पुनस्तद्भाष्यप्रतिपादनं मुनिना चतुर्दीयोत्तरत्वेन तत्प्रतिपादकग्रन्थग्रन्थनं किंप्रमाणमित्यादि ॥ महात्मनः कवेः काप्रतिष्ठा कोविषय इत्यर्थः ॥ महात्मनोरिति पाठे महात्मनोर्भवतोः प्रतिष्ठा आश्रयः क इत्यर्थः ॥ कर्ता काव्यस्य इत्यत्र क इत्यनुकर्षः ॥ कचासौ आस्ते इति शेषः ॥ २३ ॥ येन काव्येनाशेषमिदं तुभ्यं तव चरितं संप्र

दीयमानं सुवर्णं तु नागृहीतां कुशीलवौ ॥ उचतुश्च महात्मानौ किमनेनेति विस्मितौ ॥ १९ ॥ वन्येन फलमूलेन निरतौ वनवासिनौ ॥ सुवर्णेन हिरण्येन किं करिष्यावेहेवने ॥ २० ॥ तथा तयोः प्रब्रुवतोः कौतूहलसमन्विताः ॥ श्रोतारश्चैव रामश्च सर्व एव सुविस्मिताः ॥ २१ ॥ तस्य चैवागमं रामः काव्यस्य श्रोतुमुत्सुकः ॥ पप्रच्छ तौ महातेजास्तावुभौ मुनिदारकौ ॥ २२ ॥ किंप्रमाणमिदं काव्यं काप्रतिष्ठामहात्मनः ॥ कर्ता काव्यस्य महतः कचासौ मुनिपुंगवः ॥ २३ ॥ पृच्छन्तं राघवं वाक्यमूचतुर्मुनिदारकौ ॥ वाल्मीकिर्भगवान्कर्ता संप्राप्तो यज्ञसंविधं ॥ येनेदं चरितं तुभ्यमशेषं संप्रदर्शितं ॥ २४ ॥ सन्निवदं हि श्लोकानां चतुर्विंशत्सहस्रकं ॥ उपाख्यानशतं चैव भार्गवेण तपस्विना ॥ २५ ॥ आदिप्रभृतिवैराज्यं च सर्गशतानि च ॥ कांडानि षट्कृतानीह सोत्तराणि महात्मना ॥ २६ ॥

दर्शितं ॥ तस्य काव्यस्य कर्ता वाल्मीकिः कास्ते इत्यस्योत्तरं संप्राप्तो यज्ञसंविधं अनुस्वारार्थः यज्ञसदः सविधदेशं संप्राप्तस्तत्र तिष्ठतीति भावः ॥ संविदमिति वा पाठ इति कश्चित् ॥ २४ ॥ चतुर्विंशत्सहस्रकमिति काव्यसंख्या ॥ उपाख्यानशतमिलोपाख्यानांतं ॥ भार्गवः कविः काव्यनिर्माणे तत्तुल्येनेत्यर्थः ॥ यद्वा प्राचेतसत्वेनास्यापि भार्गवत्वं भृगोर्वरुणपुत्रत्वात् ॥ भृगोर्भ्राता भार्गव इत्यर्थ इत्यन्ये ॥ २५ ॥ यानि सोत्तराणि षट्कांडानीह कृतानि ॥ तत्सर्गसंख्या पंचशतानीति ॥ उपलभ्यमानसर्गसंख्याधिक्यं तु केषांचिदेकैकस्य द्विसर्गत्वकरणेन लेखकप्रमादात् ॥ पंचसर्गशतानीति षट्कांडसंख्या चकारादुत्तरकांडसर्गसंख्यासमुच्चय इति कश्चित् ॥ २६ ॥

उ० कां०

॥१३५॥